

روز صفر امسال برای دومین بار در سینمای ایران، فیلمی با محوریت عبدالملک ریگی از پرده نقره‌های به نمایش درمی‌آید. اولین فیلم سعید ملک‌ان به‌طور ویژه به عملیات دستگیری این تروریست می‌پردازد. باید ببینیم فیلم ملک‌ان نیز به اندازه فیلم نرگس آبیاری؛ «شبی که ماه کامل شد» توسط هیأت داوران مورد تقدیر قرار می‌گیرد یا خیر؟

پر بارانش گرفته مجید برزگر امسال دو فیلم در جشنواره دارد که البته در یکی از آن‌ها در مقام تهیه‌کننده است و در دیگری (پر بارانش گرفته) هم کارگردان است و هم تهیه‌کننده. داستان این فیلم در خصوص پرستاری است که برای کمک به یک بیمار به شمال می‌رود و به دلیل وخامت حال بیمار، خانواده‌اش درگیر تصمیم‌گیری برای اتانازی هستند.

عاشق‌پسند؛ یک قصه غیر معمولی از یک ذهن غیر معمولی

انوشه میر مجلسی

علمه پسند؛ سومین فیلم از سه‌گانه سهیل بیرقی است که به زندگی زنان می‌پردازد. توضیح کوتاه درباره فیلم می‌تواند همین یک جمله باشد که در خلاصه فیلم هم ذکر شده است: علمه پسند همان چیزی است که «عرف» می‌پسندد. قصه فهمیه ۵۷ ساله‌ای که درست در زمانی که کسی انتظار ندارد دست به تحولات بزرگی می‌زند، شخصیت فهمیه از لحاظ شخصیت‌شناسی پویا است و شاهد فراز و فرود بسیار این شخصیت در طول قصه هستیم. مسیری که از یک تصمیم بزرگ آغاز می‌شود، چالش‌هایی را شکل می‌دهد، به جنگ و عصیان می‌انجامد و کمی مانده به انتهای فیلم فرمی ریزد. اما این پایان قصه نیست. فهمیه در انتهای فیلم برخلاف انتظار مخاطب، باز هم در برابر آنچه جمعه از او انتظار دارد می‌ایستد و همین یک پایان امیدوارکننده است. هم برای فیلم و هم برای ذهن مخاطبی که قرار است مدتی به فهمیه و همه فهمیه‌ها بیندیشد. فیلم در نقد روابط اجتماعی، نگرش‌های کلیشه‌ای و تفکرات قالبی است که گاهی مخالفت با آنها به قیمت حذف شدن تمام می‌شود. سهیل بیرقی در این فیلم همچون نگاه جسورانه «عرق سرد» و تجربه موفق فیلم «من»، به خوبی توانسته است جزئیات آشنا اما مهجور یک ذهن زنانه را به نمایش بگذارد. این فیلم از دو تجربه قبلی بیرقی، درونگرتر است و به گفته خود کارگردان «مرثیه‌ای نامنظم است در نقد خود ما به عنوان مردم و شکل‌دهنده بدنه جامعه. فیلم سفری است به اعماق ذهن یک زن که می‌خواهد در دنیای معمولی‌ها، معمولی نباشد» تماشای این فیلم را به دلیل ایجاد جرقه‌های تفکر و کنکاش توصیه می‌کنم.

محمد رضا لطفی در گفت‌وگو با «صبا» از تجربه فیلمسازی اش می‌گوید مهم‌ترین تاثیر نقد بر فیلمسازی، توجه به همه زوایای فیلم است

محمد رضا لطفی؛ کارگردان فیلم «ععارض» با نام قبلی «ریست» که در سی و هشتمین جشنواره ملی فیلم فجر در بخش نگاه نو حضور دارد در گفت‌وگو با خبرنگار سینمایی خبرگزاری «صبا» درباره مضمون فیلمش بیان کرد: «این فیلم درباره جهان‌های موازی است و تمثیل‌ها و استعاره‌هایی فلسفی و جامعه‌شناسانه در آن وجود دارد. «ععارض» از چند قصه تشکیل شده است که به صورت غیرخطی روایت می‌شود و داستان آن به صورتی غیر معمول و غیر کلیشه‌ای است.»

این کارگردان جوان با توجه به اینکه فیلم وی پتانسیل ورود به بخش سودای سیم‌رغ را داشته است اما در پایان تنها در بخش «نگاه نو» پذیرفته شده است، توضیح داد: «من فیلمساز هستیم و هدفم ساخت فیلم خوب است و باقی این ماجرا ابرو کراسی است که در هر جشنواره‌ای وجود دارد؛ البته زمانی که با یک جشنواره و حضور در آن موافقت می‌شود باید این نوع مسائل را هم پذیرفت. حتما هیأت انتخاب صلاح‌دید می‌داشته است که این فیلم فقط در بخش «نگاه‌نو» حضور پیدا کند.»

لطفی درباره برنامه‌ریزی خود برای اکران فیلم «ریست» عنوان کرد: «زمانی که فیلمسازی فیلم خود را می‌سازد، حتما به اکران هم فکر می‌کند و من نیز چنین برنامه‌ای دارم، ولی به دلیل پتانسیل این فیلم در نظر دارم که بخش آن رانخست با جشنواره‌های خارج از ایران شروع کنیم.»

وی افزود: «مساله اکران چیزی نیست که دست کارگردان باشد، بلکه به تهیه‌کننده و بخش‌کننده کار مرتبط است و من نمی‌دانم که ممکن است برای این فیلم چه اتفاقی بیفتد.»

کارگردان فیلم سینمایی «روایت ناپدید شدن مریم» درباره تاثیر انجمن منتقدان و نقدنویسی بر فیلمسازی وی اظهار کرد: «این انجمن و نقدنویسی در کار من بسیار تاثیر داشت و باعث شد فیلم را فقط نگاه نکنم، بلکه همه زوایای آن را ببینم.»

این منتقد و نویسنده در پایان درباره اینکه آیا ایده ساخت فیلم دیگری را دارد، گفت: «سه سال است که مشغول کار روی فیلمنامه «ریست» (ععارض) هستم و در این زمان فرصت ساخت کار دیگری رانداشته‌ام ولی تصمیم دارم که بعد از جشنواره اگر فرصتی باشد به کار جدیدی بپردازم.»

روایت سختی‌های تولید یک فیلم از زبان کارگردان آن ۳۳ سال تحقیق میدانی برای فیلم «شنای پروانه»

روز گذشته نشست خبری فیلم سینمایی «شنای پروانه» به کارگردانی محمد کارت بعد از اکران این فیلم در سینمای رسانه برگزار شد. در این نشست محمد کارت، کارگردان فیلم درباره ایده «شنای پروانه» گفت: «با نویسندگان دیگر فیلم از یک سال و نیم پیش به‌طور منسجم روی فیلمنامه کار کردیم. چندین بار سکلتس‌ها را بازنویسی کردیم تا به خروجی فعلی رسید.»

وی افزود: «۳۳ سال برای این فیلم تحقیق میدانی داشته‌ام! خودم بچه این بافت هستم و در این شرایط زندگی کرده‌ام. البته فیلم درباره جنوب شهر نیست درباره آدم‌ها و دغدغه‌های آن هست.»

محمد کارت با بیان اینکه از ابتدا می‌دانستیم قرار است فیلم قهرمان محور بسازیم، گفت: «البته دنبال قهرمان تیبیکال نبودیم، هوشمندی جواد عزتی باعث شد اتفاق درستی بیفتد. خودم بچه جنوب شهرم و دوست نداشتم فیلمی علیه جنوب شهر بسازم.»

وی افزود: «همه دوست دارند در کار خودشان شماره یک باشند؛ قدیم سلاح نشله آن بود اما الان تلفن همراه نشانه آن است. همه ما یک‌گنده‌لات درون داریم.»

کارت ادامه داد: «من توریست جنوب شهر نیستم. فیلم پوسته‌خشی دار اما در ادامه تبدیل به مرثیه‌ای برای امثال شخصیت پروانه می‌شود. به نظر من رسید حضور پلیس در قصه باید همیت‌بخش باشد و گرنه ممانعتی در این زمینه نداشتم.»

SEPANTA

پینتا

۸۴۲۱۰

پنهان‌داریم تا بانند

پهنای بانند اینترنت سپنتا